

چند مسئله پیرامون جلوگیری

۱. نگاه به عورت در غیر ضرورت

با توجه به اینکه جز همسر فرد، کسی نمی تواند به عورت دیگری نگاه کند، مگر در صورت ضرورت، لذا اگر روشی که برای جلوگیری انتخاب کرده موجب نگاه به عورت شود، انجام آن جایز نیست.

۲. ملاک ضرر

ملاک، ضرر قابل توجه نداشتن است. لذا اگر ضرر آن قابل اعتنا نباشد، اشکالی ندارد.

۳. عدم معالجه بودن جلوگیری از بارداری

برداشتن لوله یا جلوگیری از بارداری معالجه نیست. لذا اگر لمس یا نظر حرامی صورت گیرد، جلوگیری از بارداری حرام خواهد بود؛ اگرچه زن و شوهر هر دو راضی باشند و ضرر قابل توجهی هم برای بدن آنها نداشته باشد. بلکه اگر برای درمان بیماری یا جلوگیری از تشدید آن، این کار ضرورت دارد، اشکالی نخواهد داشت. لذا توهم ضرورت، برای جواز این کار کافی نیست.

۴. غرض عقلایی داشتن

جلوگیری از بارداری به صورت دائمی باید غرض عقلایی داشته باشد؛ مثل جلوگیری از تولد فرزند مریض و... (۱۲۵۵)

۵. اجبار زن به جلوگیری

شوهر حق ندارد همسر خود را مجبور به جلوگیری از بارداری کند. (۱۲۵۷)

۶. عدم نیاز به اذن همسر برای مرد

بستن لوله های مرد منوط به اجازه زن نیست. (۱۲۶۰)

۷. بارداری با خطر برای حیات مادر

اگر حاملگی برای حیات مادر خطر داشته باشد، باردار شدن به طور اختیاری جایز نیست. (۱۲۵۵)